

kerhedspolitisk flertal i Folketinget. Det er en fuldstændig forkert fremstilling af det.

Kl. 15.45

I stedet for at fokusere på det her synes jeg da, at hr. Frank Aaen skulle fokusere på det, der er det essentielle i den manøvre, der er lavet, og det er, at der er sendt tropper fra Irak til Afghanistan i stedet for. Det sidste stemmer vi imod, for det er det alvorlige her. Men at man trækker tropperne hjem fra Irak, er jo det, vi har argumenteret for og har kæmpet for hele tiden. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Frank Aaen fejlagtigt bliver ved med at sige, at vi nu er en del af regeringens sikkerhedspolitiske flertal, når sandheden er, at det er vi overhovedet ikke. Hvad skal det til for, hvad er meningen med det?

Hvis statsministeren vil til at bruge det, at vi nu er blevet en del af hans flertal, så skal han da få klar besked fra vores side, for det er vi ikke. Vi er stadig væk imod.

Så vil jeg om hele sagligheden i det sige: Det er rigtigt, at lovforslaget ikke er afhængigt af vores stemmer, men man har også lov til at tage lidt saglige hensyn i Folketinget, for hvis nu det her forslag blev forkastet, jamen så blev tropperne ikke sendt hjem. Og den saglighed har man da lov til at bruge i sine overvejelser, når man skal overveje, om man vil stemme ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis det her beslutningsforslag ikke bliver vedtaget, så vil alle tropperne komme hjem, for så udløber mandatet. Der er et mandat, der siger, at de skal hjem inden den 1. juli, medmindre der kommer et nyt mandat. Hvis det her ikke bliver vedtaget, så kommer der ikke noget nyt mandat, og så kommer tropperne hjem.

Det er derfor, jeg ikke kan forstå, at SF i den her sag svækker fredsbevægelsen, for det er jo faktisk det, der sker. SF svækker fredsbevægelsen og giver statsministeren en øget mulighed for ligesom at dække sig af i den største udenrigspolitiske skandale, som den statsminister har ansvaret for. Det forstår jeg altså ikke. Og SF har ikke fået noget for det.

Derfor: Lad det stå ved det. Jeg er sikker på, at vi kommer til at gå sammen i andre spørgsmål fremover, og det ser jeg også frem til. Men det her forstår vi altså ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 107 stemmer (V, S, DF, KF, RV, SF og Leif Mikkelsen (UFG)) mod 2 (EL).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

40) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 131:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod brugen af hemmelige jobklausuler.

Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Ole Sohn (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL). (Fremsat 29/3 2007. Første behandling 19/4 2007. Betænkning 30/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Grundlovens § 74 lyder sådan her:

»Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.«

Når vi om ikke så lang tid skal stemme om det her beslutningsforslag, agter Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative at stemme imod det. Dermed stemmer de også et forslag ned, som ville efterkomme grundlovens forudsætninger om, at Folketinget, når der er ting, der begrænser almindelige mennesker i at kunne få erhverv, skal lovgive imod det og sikre, at alle mennesker har en lige og en fri adgang til erhverv i dette land.

Det, der er hovedproblemet, er jo, at almindelige lønmodtagere i Danmark i dag kan opleve, at arbejdsgivere – det kan være to eller flere arbejdsgivere – sætter sig ned og laver aftaler hen over hovedet på medarbejderen uden at spørge medarbejderen om lov. Uden at inddrage medarbejderen i det sætter de sig ned og aftaler, at de ikke vil ansætte hinandens medarbejdere; ja,